

JULIETTE BINOCHÉ

HELENE LAMBERT LEA CARNE EMILY NADELEINE
PATRICIA PRIEUR EVELYNE PORÉE DIDER PUPIN

AYRI DÜNYALAR

OUISTREHAM

bir EMMANUEL CARRÈRE filmi

QUINZAINÉ
DES RÉALISATEURS
Spécialité des réalisateurs de films
CANNES 2021

FLORENCE AUBENAS'IN "LE QUAI DE OUISTREHAM"
İSİMLİ KİTABINDAN UYARLANMIŞTIR.

SEYİRCİ ÖDÜLÜ
San Sebastian Film Festivali

CORUNTO YONETMENİ PATRICK BLOSSIER, AFC KAMERA ASİSTANI PHILIPPE LAGNIER KURGU ALBERTINE L'ASTERA MÜZİK MATHIEU LAMBOLEY SES JEAN-PIERRE DURET, OLIVIER WALCZAK, EMMANUEL CROSET DİKÖR JULIA LEMAIRE
KOSTÜM ISABELLE PANNETIER KAST DİREKTÖRÜ ELSA PHARAON, ARDA YARDIMCI YONETMEN ALEXANDRA DENNI MEBAN SORUMLUSU KIM LIEN NGUYEN YAPIM SORUMLUSU CHRISTOPHE DESENCLOS POST-PRODUKSİYON SORUMLUSU
SUSANA ANTUNES YÜRÜTÜCÜ YAPIMCI CHRISTINE DE JEKEL ORTAK YAPIMCILAR FRANCK ELBASEL LAURENT FONTAINE MATTHIAS JENNY YARDIMCI YAPIMCILAR ÉMILIEN BIGNON, JULIETTE BINOCHÉ, JEAN-LUC ORMIERES YAPIMCILAR
OLIVIER DELBOSCH DAVID CAUQUIE, JULIEN DERS
Bir CINÉFRANCE STUDIOS CURIOSA FILMS FRANCE 3 CINEMA STUDIO EXCEPTION ortak yapıdır OCS FRANCE TÉLÉVISIONS CANAL+ katkısıyla LA BANQUE POSTALE IMAGE 13 MANON 10 destekleriyle LA RÉGION NORMANDIE destekleriyle LE
CNC partnerliğiyle ve NORMANDIE IMAGES destekleriyle
LE CENTRE NATIONAL DU CINÉMA ET DE L'IMAGE ANIMÉE destekleriyle Uluslararası Dağıtımci FRANCE TV DISTRIBUTION Fransa Dağıtımci MEMENTO DISTRIBUTION

Ödüller

2021 Cannes Film Festivali - Yönetmenlerin Onbeş Günü

2021 San Sebastián Film Festivali - En İyi Avrupa Filmi

Sinopsis

Tanınmış yazar Marianne Winckler, Fransa'da sosyal adaletsizlik ve gelecek kaygısıyla ilgili bir kitap yazacaktır. Araştırması için, gerçek kimliğini ifşa etmeden, Fransa'nın kuzeyine gider ve temizlik işçiliği yapan kadınlara katılır, böylece sosyal görünmezlik ve geçim kaygısını şahsen deneyimleyecektir. Koşulların ağırlığıyla kadınlar arasında dayanışma ruhu güçlüdür; ancak gerçek ortaya çıkınca güvenleri sarsılacak mıdır? Cannes'da Yönetmenlerin On Beş Günü bölümünün açılışında gösterilen Ayrı Dünyalar, Fransız gazeteci Florence Aubenas'nın kimliğini gizleyerek çalıştığı günleri ve gözlemleri anlattığı kitabı Le Quai de Ouistreham'dan esinlenilerek sinemaya aktarıldı. Başroldeki Juliette Binoche ve ona eşlik eden amatör kadın oyuncu kadrosu ise tek kelimeyle şahane.

JULIETTE BINOCHE'LA RÖPORTAJ

Florence Aubenas'ın “Le Quai de Ouistreham” isimli kitabını ilk ne zaman okudunuz?

Muhtemelen 2010'da, ilk yayınlandığı zaman. Cédric Kahn, kitabı bir filme dönüştürme fikriyle, okumamı tavsiye etmişti. Okuduğumda heyecanlanmıştım. Ancak kısa süre sonra Cédric bana bu fikri unutmamı söyledi. Florence Aubenas adaptasyon haklarını vermek istemiyordu, daha sonra kendisine sorduğumda da aynı cevabı aldım. Hikaye onun için geçmişin bir parçasıydı ve bir filmde onu tekrar yaşamak istemiyordu. Bir proje beni etkilediği zaman oldukça inatçıyım. Bu yüzden Florence'a tekrar sordum, o da senaryoyu Emmanuel Carrère'in yazması şartıyla teklifimi kabul edebileceğini söyledi. Fakat Emmanuel o sırada “The Kingdom” isimli romanı üzerinde çalıştığı için uygun değildi. Teklifi daha da çekicileştirmek için, Emmanuel'e sadece senaryo adaptasyonunu yapmasını değil, filmin yönetmenliğini de yapmasını teklif ettim. Emmanuel ve Florence ile birkaç akşam yemeği sonrasında anlaşmaya vardık. Tesadüfen, Florence'ın kitabının adaptasyonu üzerinde çalışan bir yapımcıyla tanıştım. Proje şekillenmeye başlamıştı ama bu filmde sadece oyunculuk yapmak istemiyordum, yapımcılığını da yapmak istiyordum, fakat çeşitli sebeplerden dolayı reddedildim. Bu reddedişin benim adıma küçültücü olduğunu ve hak etmediğimi düşünüyorum bir yandan Ayrı Dünyalar filminin ana teması da kadınların aşağı görülmesi olduğu için, bir anlamda bu deneyim işime yaradı.

Juliette Binoche olarak adınız bu kadar tanınırken, filmde birlikte yer aldığınız profesyonel olmayan (gerçek hayatta da temizlik görevlisi olan ve kendilerini oynayan) diğer kadın oyuncuların sizi aralarına kabul etmelerini nasıl sağladınız?

Babam ölüm döşegindeydi. Sete yorgun ve bitkin geldim, bu da fiziksel ve ruhsal olarak, karakterimin filmde yaşadıklarıyla aynı durumda olmama sebep oldu. Filmde benimle birlikte oynayan diğer kadınlar hemen durumumu hissetti. Her zaman bir temizlik görevlisini canlandırmak, genel olarak farklı bir evrene geçmek istemişimdir.

Polonyalı büyük annem Fransa'ya İkinci Dünya Savaşı sırasında geldiğinde, hayatta kalmak için geçici olarak ev temizliği gibi işler yapmak zorunda kalmıştı. Annem de öğrenciyken aynı şekilde temizlikçilik yaptı. Ve ben de öğrenciyken ufak tefek geçici işlerde çalıştım. Yani bir bakıma, bu benim ve ailemin geçmişinde olan bir parça, her şey becerikli olmak ve yolunu bulmakla ilgili.

Feribotlarda köle gibi çalışan bu kadınlarla ilgili detaylı bir araştırma yaptınız mı?

Leos Carax'ın Köprü Üstü Aşıkları filminin çekimine hazırlanırken, Nanterre'de sokakta ve evsizlerin geceyi geçirdiği bir barınakta kimliğimi gizleyerek biraz zaman geçirmiştim. O gecelerin sonunda, Paris'e hint asıllı ve benim gizli görevde bir oyuncu olduğumdan habersiz bir beyefendinin kullandığı otobüsle dönüyordum. Bir keresinde, cebinden 500 frank çıkarıp bana "Bunu istersen birlikte harcayabiliriz" dedi. Bu olay bana ne kadar dokunmuş olsa da, sokaklarda yaşayan bir kız rolünü oynamaya olan tutkumu sınımadı. Aynı şey Ayrı Dünyalar'daki rolüm için de geçerli. Suçlu hissedilecek bir durum yok, çünkü amaç köle gibi çalışan bu insanları anlayıp, eğer mümkünse onların olumsuz hayat koşulları hakkında farkındalık yaratmak. Florence'in kitabı da aynı şeyi yapmayı amaçladı, ve başarılı oldu. Umarım temizlik görevlilerinin çalışma şartlarını değiştirdi. Görünmeyeni görünür kıldı.

Kitabı çekimlere başlamadan önce tekrar okudunuz mu?

Evet, tabiki. Fakat Emmanuel Carrère ve Hélène Devynck'in senaryosu her şeyden önce kitabın tam anlamıyla adaptasyonu değil de farklı bir yorumu. Senaryo kendi başına Florence'in tohumunu diktiği ağaçta büyümüş yeni bir meyve gibi. Film her şeyi kitaba borçlu olsa da, kendi özgünlüğü de oradan türedi.

Filmdeki diğer karakterlerin çoğu profesyonel oyuncular değil de, günlük hayatlarını canlandıran kadınlar tarafından oynanıyor...

Bu kadınlarla konuşarak uzun zaman geçirdim. Özellikle de Hélène Lamber ile, o şüphesiz bu gruptaki en tahmin edilemez mizaca sahip kadın. Bu rolü oynamaya ve

Onlardan neler öğrendiniz?

Film kadınların etrafında şekillenirken bir kaç erkek karaktere de yer veriyor, bunlardan biri de oldukça flörtöz bir adam...

Ayrı Dünyalar aynı zamanda ihanet ve yalanların hikayesi...

Filmin çok önemli bir konusu bu. Benim karakterim, Marianne, Florence Aubenas'ın kitabında olduğu gibi bir gazeteci değil. O artık kendi köşesinde, dikkat çekmeden, sefaleti deneyimlemek isteyen, çok iyi tanınmış bir yazar. Tabiki onda bize bir casusu hatırlatan şeyler var, ya da daha çok bir dedektifi. Aynı bir oyuncunun karakterini tanıyıp, bir anın doğru duygusunu bulmaya çalışmak için yaptığı araştırmaya benziyor bu dedektiflik. Marianne diğerleriyle aynı yerde, onlarla birlikte, içten; ama

aynı zamanda aralarında bir mesafe var. Gündüz onlar hakkında defterine aldığı notları gece bilgisayarına geçiriyor. Gerçek ve yalan arasındaki sınır nedir? Gerçeęi yakalaman için yalanımızda ne kadar ileri gitmeye hakkımız var? Christèle'in Marianne'ın kimliğini açığa çıkardığı sahnede, bu şaşkınlık ve hayal kırıklığının karışımını nasıl gözlemliyoruz?

Bu röportaj Gérard Lefort tarafından gerçekleştirildi.